

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 584/06
12.09.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Николе Станојевића, Звездане Лутовац, Михаила Рулића и Војимира Цвијовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ адвокат, против туженог "ББ", ради поништаја отказа уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Смедереву ГжI.бр. 1512/05 од 25.1.2006. године, у седници одржаној 12.9.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Смедереву ГжI.бр.1512/05 од 25.1.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Делимичном пресудом Општинског суда у Смедереву ИП. 263/05 од 8.9.2005. године, ставом првим изреке поништена је као незаконита одлука туженог бр. 1178-1 од 19.7.2002.године, о отказу уговора о раду бр. 1593 од 30.5.2002. године, и наложено туженом да тужиоца врати на рад на радно место на коме се налазио пре доношења оспореног решења. Ставом другим изреке отворена је расправа у односу на део тужбеног захтева којим је тужилац тражио да му тужени исплати неисплаћену зараду и остале накнаде. Ставом трећим изреке одбијен је предлог тужиоца за издавање привремене мере враћања на радно место на коме је радио до доношења решења о отказу уговора о раду, до правноснажног окончања парнице.

Пресудом Окружног суда у Смедереву ГжI.бр. 1512/05 од 25.1.2006. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена делимична пресуда Општинског суда у Смедереву ИП.бр.263/05 од 8.9.2005. године.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 399. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 125/04), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити битна повреда из тачке 12. истог члана, на коју ревизија указује, јер су нижестепене пресуде јасне образложене и непротивуречне.

Према утврђеном чињеничном стању тужиоцу је отказан уговор о раду бр. 1593 од 30.5.2002. године, зато што је својом кривицом учинио повреду радне обавезе утврђене уговором о раду на начин што је дана 17.6.2002. године на огласној табли туженог залепио памфлете под насловима "Зашто-зато" и "Да ли се за овакво предузеће под називом "бб1", у којима су изнете бројне неистине о раду руководства у предузећу као и обавештење у коме обавештава раднике о омаловажавању радника у предузећу и себе поставља као заштитника интереса радника што не одговара истини, чиме је учинио повреду радне обавезе из члана 16.х) тачка 15. и 23. Уговора о раду. О учињеним повредама радне обавезе тужилац је упозорен писаним поднеском који му је уручен 9.7.2002. године.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су оспорену одлуку поништили као незакониту.

Одредбом члана 16.х. тачка 15. и 23. Уговора о раду, прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако запослени својим кривицом учини следеће повреде радних обавеза: изношење неистинитих података о раду предузећа и свака радња или пропуштање на раду или у вези са радом у којој се стичу обележја кривичног дела, привредног преступа или прекршаја. Како је у поступку утврђено да је тужилац на огласној табли лепљењем памфлета изразио своје мишљење о догађајима у предузећу и пословању предузећа а да наводи у памфлетима представљају оцену рада туженог у вези доношења одлука и закључењу правних послова туженог а не неистине о раду предузећа, то по мишљењу и овог суда тужилац не може бити позван на одговорност нити трпети друге штетне последице због изражавања свог става. Такође, у радњама тужиоца у погледу навода у предметним памфлетима нема обележја кривичног дела извршеног на раду или у вези са радом, па је стога правилно налажење нижестепених судов да није било места доношењу оспореног решења.

Аргументована критика државних и других органа је право утврђено чланом 48. Устава Републике

Србије. Пошто се тужилац, према чињеничном стању утврђеном у поступку, користи овим правом, он, по истој Уставној одредби не може бити позван на одговорност нити трпети друге штетне последице. Његова радња је легална, па искључује постојање повреде радне обавезе. Стога се неосновано ревизијом указује да нижестепени судови против законито понашање туженог сматрају законитим и дозвољеним.

На основу члана 405. став 1. ЗПП-а, Врховни суд Србије је одлучио као у изреци.

Председник већа-судија,

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

мз